

Austrálie! Klokani, eukalypty, ptakopyskové,
černé labutě, růžové lekníny.
Nesmírné pouště i deštné lesy.
Prostě svět třetihor.
Austrálie je opravdu jiná.
Jiná než Evropa i Amerika.
A je strašně daleko, 13 tisíc kilometrů,
měřeno přímou čarou napříč zeměkoulí.
I Australáci jsou jiní, samozřejmě černí.
A hážou bumerangem.
Ale i bílí Australáci jsou odlišní:
přišli na australský kontinent
jako vězňové do trestanecké kolonie
před pouhými dvěma sty lety
a později se sem stěhovali i dobrovolně jako noví osadníci,
kteří hledali nový život.
Pro mnohé z nich ty pionýrské doby,
zvláště pak ve vnitrozemí, neskončily dodnes.
Do Austrálie přišli samozřejmě s písničkami.
S melodiemi staré Anglie, popěvky z ulic i šantánů
a taky melodiemi mnohem staršími,
mezi kterými nechyběly ani keltské melodie irských rebelů.
Ty jsou nám obzvlášť blízké, ne snad proto,
že jsme více méně Keltové.
Původní slova a obsah se rychle vytratily,
vznikaly texty nové a tak tu máme pravé australské písničky,
tvrdé i sentimentální, zbojnické i anekdotické,
spjaté s drsnou přírodou a životem nových obyvatel.
A my s potěšením přijímáme a řadíme je k písničkám country.
Snad oprávněně, neboť vznikaly zaručeně jako písně buše,
což australsky znamená nejen křovinatý les, ale i venkov.
Přibližují nám tu vzdálenou a pro nás dosud exotickou zemi.
Austrálii...